

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 195/05
29.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латинковића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Николе Мићуновића, Зорана Савића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа и саветника, Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду, К. бр. 534/04 од 18.10.2004. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. ЗКП-а, у присуству оптуженог и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 29.03.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Београду, К. бр. 534/04 од 18.10.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Београду, К. бр. 534/04 од 18.10.2004. године, оптужени АА, оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, и осуђен на казну затвора у трајању од 4-четири године, уз урачунавање времена проведеног у притвору почев од 25.03.2004. године. Истом пресудом оптужени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка док му је на основу члана 69. ОКЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то 10.239,03 грама хероина и путничког возила "ГГ", регистарски број "бб", са бројем шасије ____.

Против напред наведене пресуде, благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с`предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и оптуженог ослободи од оптужбе или му ублажи изречену казну затвора или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Захтевао је да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа Врховног суда.

Републички јавни тужилац Србије, поднеском Ктж. 320/05 од 16.02.2005. године, предложио је да Врховни суд жалбу браниоца оптуженог одбије као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Врховни суд је, одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП-а, у присуству оптуженог и његовог браниоца, адвоката АБ, на којој је размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби и објашњења датих од стране браниоца оптуженог на седници већа, те писменог предлога Републичког јавног тужиоца који је напред цитиран, нашао:

Жалба браниоца оптуженог је неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене нити побијана пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, ни повреде кривичног закона на које повреде Врховни суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, па, дакле, не стоје ни повреде из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, на које се позива бранилац оптуженог, јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, а у образложењу побијане пресуде на страни 6, првостепени суд је дао разлоге у погледу субјективног односа оптуженог према извршеном кривичном делу, а наиме да је оптужени АА, био у потпуности свестан својих поступака, те с` тога, Врховни суд налази да побијана пресуда указане недостатке из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, не садржи.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца оптуженог се наводи, да првостепени суд није са сигурношћу утврдио постојање ни једног субјективног елемента кривичног дела у питању, као што су свест, мотив, намера и побуда оптуженог. Сем тога, указано је да је првостепени суд своју одлуку засновао не на утврђеним чињеницама, већ на претпоставкама, а које је требало доказати вештачењем.

Ценећи предње наводе жалбе којима се оспорава чињенично стање, Врховни суд налази да се тим наводима не доводи у питање правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је на основу изведених доказа (стране 3 и 4 побијане пресуде), на несумњив начин утврдио да је оптужени АА у време, на месту и под околностима описаним у првостепеној пресуди починио кривично дело неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а.

Како се жалбом браниоца оптуженог понављају наводи одбране са главног претреса и како су ти наводи били предмет свестране оцене првостепеног суда, који је дао јасне и чињеничном стању сагласне разлоге који се наводима жалбе не доводе у сумњу, то исте у свему прихвата и Врховни суд.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, кад је радње из изреке првостепене пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно утврдио све околности које утичу да казна буде мања или већа из члана 41. ОКЗ-а. Правилно је првостепени суд утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима (наведеним на страни 6 првостепене пресуде), дао онај значај које оне и заслужују. Врховни суд налази да је изречена казна затвора у трајању од четири године уз урачунавање временаведеног у притвору у складу са тежином извршеног кривичног дела и степеном кривичне одговорности оптуженог, степеном друштвене опасности дела, те Врховни суд закључује да је изречена казна затвора у трајању од четири године, довољна и нужна мера, да се према оптуженом АА, постигне сврха кажњавања предвиђена чланом 33. ОКЗ.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета донета је на основу правилне примене члана 69. ОКЗ-а, тако да се њена законитост наводима жалбе браниоца оптуженог, не доводи у сумњу.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р. Никола Латиновић, с.р.

За тачност отправка